

Στη μνήμη των Αποστόλων Πέτρου και Παύλου (π. Αντώνιος Πινακούλας)

/ [Πεμπτουσία](#)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

1. Η θέση της γιορτής στο εκκλησιαστικό έτος

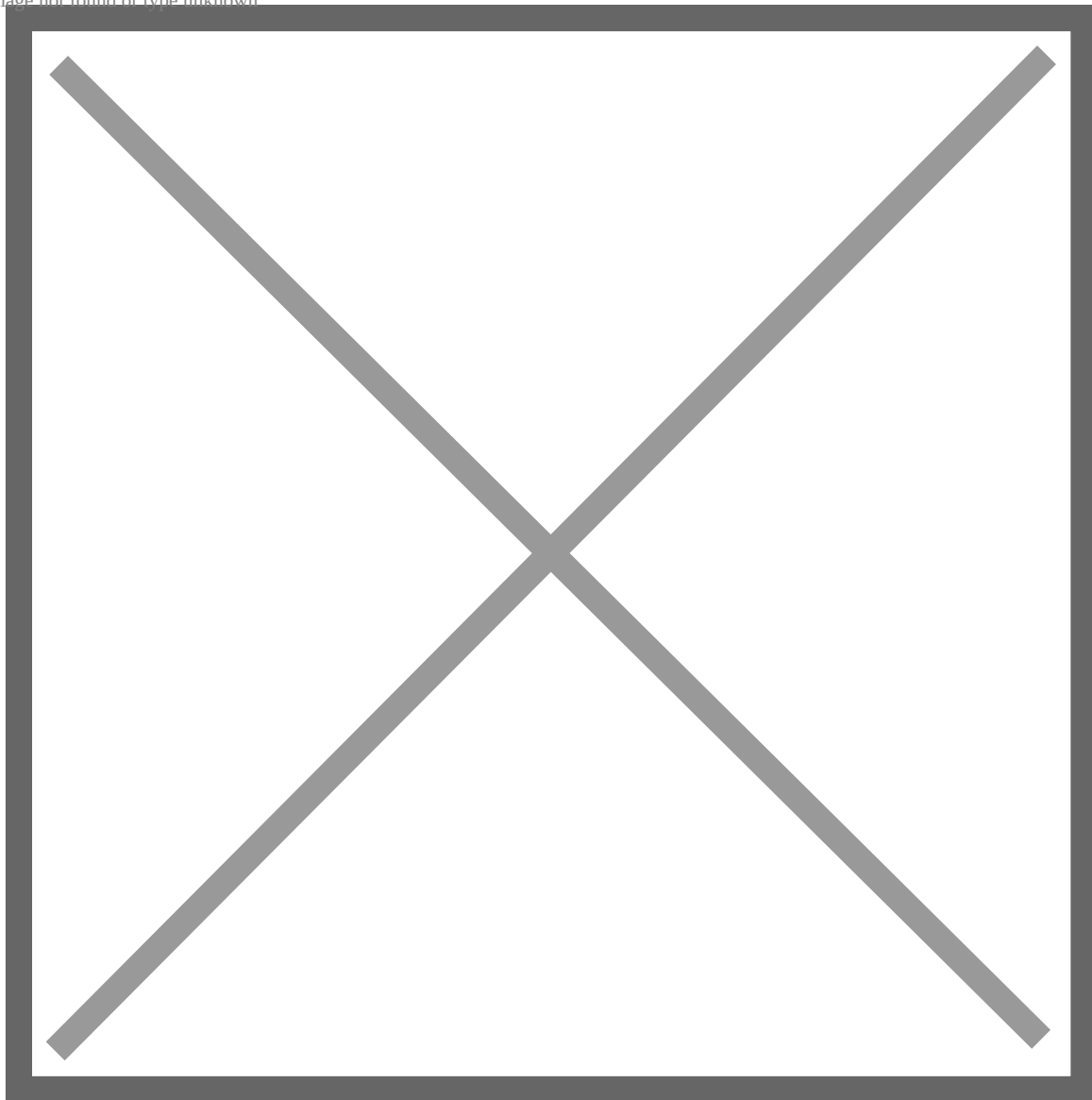
2. Αναφορά στην εορτή και αναγγελία του θέματος

1. Αγαπητοί αδελφοί, γιορτάζουμε σήμερα τους Αποστόλους Πέτρο και Παύλο. Γιατί σαν σήμερα μαρτύρησαν για την πίστη του Χριστού. Η γιορτή τους, αν και ακίνητη, ολοκληρώνει τις εορτές του Πάσχα. Αρχίσαμε να προετοιμαζόμαστε γι' αυτήν νηστεύοντας από την επομένη της Κυριακής των αγίων Πάντων.

2. Τι σημαίνει ότι οι άγιοι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος μαρτύρησαν για την πίστη του Χριστού; Για να απαντήσουμε σ' αυτό το ερώτημα, χρειάζεται πρώτα να μάθουμε ποια είναι η μαρτυρία τους. Ακούσαμε στο Ευαγγέλιο το επεισόδιο εκείνο όπου ο Χριστός ρωτάει τους μαθητές του τι νομίζουν οι άνθρωποι ότι είναι ο ίδιος

και ποια γνώμη έχουν εκείνοι γι' αυτόν. Κι εκεί ο Απόστολος Πέτρος ομολογεί και λέει ότι «Εσύ είσαι ο Υιός του ζωντανού Θεού». Αυτή ήταν η μαρτυρία του Αποστόλου Πέτρου. Ο ευαγγελιστής συνεχίζει γράφοντας ότι ο Χριστός τον επαίνεσε και του είπε ότι πάνω σ' αυτό που είπες εγώ θα οικοδομήσω την Εκκλησία. Οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος και οι άλλοι αυτό ματύρησαν καθ' όλη τη ζωή τους και γι' αυτό το λόγο πέθαναν μαρτυρικά. Αυτή ήταν η μαρτυρία τους.

Image not found or type unknown

B. Η ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1. Τι είναι μαρτυρία;

2. Το μαρτύριο των Αποστόλων

1. Τι σημαίνει ότι γίνομαι μάρτυρας του Χριστού; Όταν ο Χριστός ρώτησε τους

μαθητές «Ποιος λένε οι άνθρωποι ότι είμαι εγώ;», εκείνοι του απάντησαν ότι «Λένε πως είσαι ο Ιωάννης ο Βαπτιστής, άλλοι ότι είσαι ο Ηλίας, άλλοι ότι είσαι ο Ιερεμίας ή ένας από τους προφήτες». Με λίγα λόγια του είπαν πως οι άνθρωποι είχαν την καλύτερη γνώμη για Εκείνον χωρίς να γνωρίζουν όμως την αλήθεια. Την αλήθεια τη γνώριζαν μόνο οι Απόστολοι. Όταν ο Πέτρος του είπε ότι «Εσύ είσαι ο Υιός του ζωντανού Θεού», ο Χριστός τον διαβεβαίωσε ότι αυτό του το αποκάλυψε ο ίδιος ο ουράνιος Πατέρας. Ότι δηλαδή αυτό είναι ένα μυστικό που του το μαρτύρησε ο ίδιος ο Θεός. Αυτό το μυστικό δεν το μάθανε οι Μαθητές τυχαία. Δεν το άκουσαν κάπου που κυκλοφορούσε σαν είδηση. Διαβάζουμε στην προς Εβραίους επιστολή για τους αγίους της Παλαιάς Διαθήκης ότι «ούτοι πάντες μαρτυρηθέντες διά της πίστεως» (Εβρ. 11, 39). Για όλους αυτούς δίδεται η μαρτυρία ότι ήταν πιστοί. Και βέβαια εκείνος που μαρτυρεί για την πίστη των αγίων περισσότερο από όλους είναι ο ίδιος ο Θεός. Αυτός είναι ο απόλυτος και μοναδικός μάρτυρας πάντων των ανθρώπων και πάντων των γεγονότων. Η πίστη λοιπόν των μαθητών στο πρόσωπο του Χριστού ήταν η προϋπόθεση της αποκάλυψης του Θεού Πατέρα. Πίστεψαν ότι ο Χριστός είναι αυτός που περίμεναν και σιγουρεύτηκαν ότι είναι ίδιος που θα ξανάρθει.

Τι περιέχει το μυστικό; Πρώτα απ' όλα περιέχει το τι είναι ο Χριστός και πως διακρίνεται από οποιονδήποτε άλλον. Το δεύτερο που περιέχει είναι μία απαίτηση που προκύπτει από το ίδιο το μυστικό γι' αυτόν που το μαθαίνει. Το μυστικό αυτό πρέπει να το μάθουν και άλλοι. Εάν είναι δυνατόν, όλοι οι άνθρωποι. Αυτό το μυστικό δεν είναι σαν τα άλλα μυστικά, που όποιος τα μαθαίνει τα κρύβει για να μην τα μάθουν άλλοι. Επίσης όποιος το μαθαίνει δεν το μαθαίνει σαν είδηση ή σαν πληροφορία, αλλά όπως το έμαθε ο απόστολος Πέτρος: ως αποκάλυψη του Θεού Πατέρα. Έτσι όσοι και αν το μάθουν, αυτό θα παραμένει μυστικό, επειδή είναι μυστικός ο τρόπος που αποκαλύπτεται. Όσο και αν το γνωρίσουν, αυτό θα παραμένει άγνωστο εάν καθένας που το γνωρίζει δεν το ζήσει προσωπικά, εάν δεν το βιώσει βαθιά με την καρδιά του.

2. Το να γνωρίσουν και άλλοι το μυστικό συνεπάγεται για τον κάτοχό του μία ευθύνη. Μπροστά σ' αυτήν τη ευθύνη δεν μπορεί να πεί κανείς όχι, ακόμη και αν αυτό σημαίνει μεγάλες θυσίες, ίσως και τον θάνατο. Η ευθύνη αυτή οδήγησε τους Αποστόλους μέχρι τα πέρατα του κόσμου.

Οδήγησε τον Πέτρο και τον Παύλο στη Ρώμη και στον μαρτυρικό θάνατο. Όταν οι Απόστολοι μαρτύρησαν στη Ρώμη, ήταν πολύ λίγοι εκείνοι που ήξεραν για ποιο λόγο μαρτύρησαν και γιατί πέθαναν. Ήταν οι χριστιανοί της εποχής εκείνης μια πολύ μικρή ομάδα ανθρώπων που ήξεραν τους Αποστόλους. Οι άλλοι άνθρωποι νόμισαν πως δίκαια τιμωρήθηκαν, κάποια παράβαση είχαν κάνει και, σύμφωνα με

το νόμο, έπρεπε να τιμωρηθούν, δικάστηκαν και τιμωρήθηκαν. Κι όταν ακούγανε ότι τιμωρήθηκαν για κάποιες ιδέες που είχαν στο μυαλό τους, θα σκέφτονταν αυτά που γράφει η Αγία Γραφή. Ότι πέθαναν τζάμπα. «Έδοξαν εν οφθαλμοίς αφρόνων τεθνάναι, και ελογίσθη κάκωσις η έξοδος αυτών και η αφ' ημών πορεία σύντριμμα» (Σοφ. Σολ. 2, 2-3). Η ζωή τους ήταν μία συμφορά και το τέλος τους μία καταστροφή, σαν ένα πράγμα που γίνεται συντρίμια και δεν μένει τίποτα απ' αυτό, ένας θάνατος χωρίς αξία. Έτσι είπαν οι άνθρωποι, αφού οι Απόστολοι είχαν στο μυαλό τους ιδέες και μάλιστα επικίνδυνες για την κοινωνία και το κράτος. Και καλά τους έκαναν και τους έβγαλαν από τη μέση. Έτσι σκέφτονταν.

Όμως, ενώ αυτοί μιλούσαν για τον ίδιο θάνατο, όπως μιλούσαν και οι χριστιανοί για το θάνατο των Αποστόλων, μόνο οι χριστιανοί μαρτυρούσαν γι' αυτό. Επειδή μόνο οι χριστιανοί γνώριζαν το μυστικό τους. Κι εκείνοι μετέφεραν τη μαρτυρία τους στους επόμενους, μέχρις εμάς. Γιατί μόνο αυτοί γνώριζαν το μυστικό τους που ήταν το ίδιο με αυτό των Αποστόλων. Επειδή, όπως είπαμε, η μαρτυρία δεν είναι μία πληροφορία. Δεν είναι κάτι που μεταδίδεται ως γνώση. Είναι κάτι διαφορετικό. Αυτός που θέλει να μαρτυρήσει γι' αυτούς που μαρτύρησαν δεσμεύεται να μας μεταφέρει το μυστικό τους. Είναι κάποιος που συμμετέχει σ' αυτό που εκείνοι έζησαν.

Γ. ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

1. Σύνδεση με τα προηγούμενα

2. Η δική μας μαρτυρία

3. Η δική μας γιορτή

1. Ποιοί είναι αυτοί που σήμερα λένε ότι οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος μαρτύρησαν για τον Χριστό; Ποιοί είναι αυτοί που συνεχίζουν τη μαρτυρία των Αποστόλων; Είμαστε εμείς. Και πως μπορεί να γίνει αυτό; Θυμόμαστε, στο βιβλίο του Ιώβ, στην Παλαιά Διαθήκη, όταν συμβαίνουν όλα εκείνα τα κακά, έρχεται ένας δούλος για να πεί στον Ιώβ ότι εκεί που ήταν τα παιδιά σου «ξαφνικά φύσηξε άνεμος δυνατός από την άλλη άκρη της ερήμου, χτύπησε το σπίτι από παντού και το γκρέμισε. Τα παιδιά πλακώθηκαν στα ερείπια και σκοτώθηκαν και μόνο εγώ κατάφερα να γλιτώσω για να σου φέρω τα νέα» (Ιώβ 1, 19). Αυτός που γλίτωσε από τον ίδιο θάνατο, αυτός που επέζησε, την ώρα που τα παιδιά του Ιώβ πέθαιναν, αυτός μετέφερε τη μαρτυρία. Μετέφερε κάτι που το είχε μέσα του, που το ζούσε ο ίδιος, ήταν κάτι ζωντανό, κάτι που τον είχε συνταράξει. «Εγώ γλίτωσα και ήρθα να σας πω». Κάπως έτσι λοιπόν και οι πρώτοι Χριστιανοί μαρτυρούσαν για το μαρτύριο των Αποστόλων. Το ίδιο συνέβη σ' αυτούς και στους Αποστόλους. Ήταν

κάτι το κοινό. Ζούσαν την ίδια εμπειρία στην οποία τους οδήγησε η πίστη στο Χριστό με τον τρόπο που είπαμε.

2. Με τον ίδιο τρόπο μπορούμε να δοκιμάσουμε τη δική μας κατάσταση. Μπορούμε να θέσουμε στον εαυτό μας το ερώτημα. Βγαίνοντας από την εκκλησία όπου συναζόμαστε, θα μπορούσαμε να απαντήσουμε στο Χριστό με τα λόγια που απάντησε ο Απόστολος Πέτρος; Για να γίνει αυτό, πρώτα πρέπει να ξεχωρίσουμε τη μαρτυρία των Αποστόλων από το μαρτύριό τους. Το μαρτύριό τους, ο θάνατός τους, μπορούσε και να μην είχε συμβεί εάν ήταν άλλες οι πολιτικές συνθήκες της εποχής. Αντίθετα, η μαρτυρία τους είναι κάτι που έχει μόνιμη και διαρκή σημασία. Είναι κάτι που προσδιορίζει τη ζωή των χριστιανών. Χωρίς τη μαρτυρία χριστιανοί δεν υπάρχουν. Μπορεί να είμαστε καλοί άνθρωποι, μπορεί να αγωνιζόμαστε για καλά πράγματα, αλλά εάν δεν μεταφέρουμε στον κόσμο ότι ο Χριστός είναι ο Υιός του ζωντανού Θεού, τότε δεν πιστεύουμε στο Θεό. Για να γίνει αυτό, πρέπει να προσανατολιστούμε, όσο είναι δυνατό, στη ζωή των Αποστόλων. Πίστη και αφοσίωση στο πρόσωπό του, τήρηση των εντολών του Θεού, συνείδηση ότι ανήκουμε σ' αυτούς που κάλεσε ο Θεός και αποτελούμε μαζί τους την Εκκλησία του.

3. Αγαπητοί αδελφοί, γιορτάζουμε σήμερα το μαρτύριο των Αποστόλων, που στη σκέψη μας το θεωρούμε δεδομένο. Σαν κάτι που ήταν αυτονόητο γι' αυτούς και σχεδόν υποχρεωτικό. Εμείς πανηγυρίζουμε γι' αυτό, είναι μία χαρούμενη μέρα για εμάς. Πολλοί από εμάς έχουν το όνομά τους, είναι ακόμα πιο πολύ χαρούμενοι γιατί έχουν τη γιορτή τους. Έχει σημασία όμως αν μας συνδέει κάτι με τη μαρτυρία τους. Με αυτό που τους οδήγησε στο μαρτύριο. Εάν μας συνδέει κάτι με το δικό τους μυστικό, με τη δική τους δέσμευση απέναντι στο Θεό, τότε μπορούμε να γιορτάζουμε κι εμείς, όπως θέλει ο Θεός και όπως ταιριάζει στους Αποστόλους. Εάν δηλαδή, όπως εκείνοι γνώρισαν τον Χριστό ως αληθινό Θεό και αυτό το ομολογούσαν δημόσια κι αυτό έγινε ο σκοπός της ζωής τους, έτσι κι εμείς που βαπτιστήκαμε στο όνομά του και γίναμε χριστιανοί και συναζόμαστε εδώ κάθε Κυριακή, έχουμε την ίδια δέσμευση απέναντί του. Εάν αισθανόμαστε την ίδια ευθύνη απέναντι στους αδελφούς μας κι απέναντι στους άλλους ανθρώπους. Να μεταφέρουμε την ίδια μαρτυρία.

Δ. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

1. Περίληψη προηγούμενων

2. Προτροπή

1. Αγαπητοί αδελφοί, ο Χριστός είπε: «Εγώ μαρτυρώ την αλήθεια». Και προς τους

Φαρισαίους είπε: «Εσείς αυτή την αλήθεια δεν τη λαμβάνετε. Δεν μπορεί να φτάσει στις καρδιές σας. Γιατί; Γιατί είστε μακριά από το θέλημα του Θεού.» Αντίθετα, οι Απόστολοι Πέτρος και Παύλος, που το μαρτύριό τους γιορτάζουμε σήμερα, αξιώθηκαν να γίνουν μάρτυρες του Χριστού και να μιλούν οι γενιές των χριστιανών γι' αυτούς δύο χιλιάδες χρόνια τώρα. Αυτό έγινε γιατί έβαλαν βαθιά μέσα στην καρδιά τους το θέλημα του Θεού και την τήρηση των εντολών του. Το αποτέλεσμα ήταν να γνωρίσουν τον Χριστό ως αληθινό Θεό που το βεβαίωσε μέσα τους ο ίδιος ο ουράνιος Πατέρας. Απέναντι σ' αυτό το μυστικό δεσμεύτηκαν και το μετέφεραν στη Ρώμη για να το γνωρίσουν όλοι οι άνθρωποι.

2. Αλλοίμονο σε μας, εάν η μαρτυρία του Χριστού, η μαρτυρία των Αποστόλων, η μαρτυρία των μεγάλων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου δεν παραλαμβάνεται. Αλλοίμονό μας, εάν δεν υποψιαζόμαστε καν την ύπαρξή της και την μπερδεύουμε με άλλα πράγματα, με αποτέλεσμα να μην μπορούμε να μαρτυρήσουμε στον κόσμο για το Χριστό. Τότε πιά ως Χριστιανοί θα έχουμε μόνο το όνομα και θα είμαστε πολύ μακριά απ' αυτό που γιορτάζουμε σήμερα. Αλλά με τις ευχές των αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, παρακαλούμε το Θεό να μας κάνει μάρτυρές Του, όπως Εκείνος θέλει. Αμήν!

Πηγή: *agiazoni.gr*